

[Justitsministeren.]

skal modtage båndlagte midler for myndige personer.

Også forslaget til lov om anbringelse af umyndiges midler m. v. bygger på den betænkning, som overformynderiudvalget har afgivet.

De gældende regler på dette område er opdelt på en uhensigtsmæssig måde og er på nogle punkter ikke længere tidssvarende. Det var derfor naturligt, at overformynderiudvalget ved siden af sin hovedopgave fik en generel bemyndigelse til at overveje spørgsmål om anbringelsen og bestyrelsen af midler tilhørende umyndige, båndlagte midler, legatmidler o. lign., og udvalgets betænkning indeholder et udkast til lov om anbringelse af sådanne midler.

Udkastets bestemmelser om udlån mod pant i fast ejendom betyder en væsentlig forenkling i forhold til de gældende regler, der findes i loven af 19. marts 1869, og som foreskriver en meget omstændelig fremgangsmåde. Vi har dog i justitsministeriet ment at kunne gå længere ad denne vej. Udviklingen i de danske realkreditforhold har medført, at direkte udlån af umyndiges midler i fast ejendom ikke længere har stor praktisk betydning. Behovet er så begrænset, at det næppe kan begrunde opretholdelsen af et særligt vurderingssystem. Forslaget knytter derfor lånegrænsen til den skattemæssige vurdering.

Udviklingen i realkreditforholdene har på den anden side medført, at der er opstået et vist behov for at anbringe umyndiges midler ikke blot som hidtil i kreditforeningsobligationer, men også i obligationer udstedt af hypotekforeninger og reallånefonde. Ministeriet har modtaget henvendelser herom fra disse to grupper af realkreditinstitutioner, og jeg mener ikke at der ud fra hensynet til sikkerheden for de umyndiges midler kan indvendes noget imod, at disse to obligationsgrupper medtages i opregningen af de værdipapirer, hvori umyndiges midler kan anbringes.

Endelig giver forslaget — ligesom udvalgets udkast — mulighed for at tillade legatmidler anbragt efter friere regler end umyndiges midler.

Forslaget om ændringer i myndighedsloven har først og fremmest til formål at gøre det muligt at ophæve loven af 26. maj

1868, men herom skal jeg blot henvide til lovforslagets bemærkninger.

Hermed skal jeg anbefale lovforslagene til det høje tings velvillige behandling.

Finansministeren (Henry Grünbaum): Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om nedslag i skatteansættelsen for folkepensionister m. fl.

Forslaget går ud på at forøge de særlige nedslag, som invalidepensionister, folkepensionister og andre ældre personer med små indkomster får ved ansættelsen af den skattepligtige indkomst. For skatteåret 1965-66 udgør nedslaget højst 4.000 kr., og det kan ikke overstige forskellen mellem maksimalindkomsten på 11.200 kr. og den skattepligtige indkomst. Der gives ikke nedslag i skattepligtige indkomster på 11.200 kr. og derover.

Invalide- og folkepensionen er i 1965 noget højere end året før. Hvis udskrivningsreglerne og nedslagsreglerne ikke ændres, vil enlige, der ikke har anden indtægt end folkepensionen, ganske vist fortsat slippe for at betale indkomstskat. Derimod vil mange ægtepar, der kun har folkepensionen at leve af, for skatteåret 1966-67 komme til at betale indkomstskat, der er noget højere end deres skat for skatteåret 1965-66. Det drejer sig fortrinsvis om kommuneskat og folkepensionsbidrag, idet allerede de gældende regler bevirker, at de fleste ægtepar, der ikke har anden indtægt end folkepensionen, er fritaget for at betale indkomstskat til staten.

Imidlertid har indenrigsministeren den 5. november 1965 fremsat forslag til lov om ændring af kommuneskatte-loven, hvorefter personfradragene ved kommuneskattens beregning skal forhøjes. Endvidere har socialministeren den 10. november 1965 fremsat forslag til lov om ændring i lov om folkepension. Herefter skal bundgrænsen for folkepensionsbidraget forhøjes tilsvarende. Hvis disse lovforslag, der skal have virkning fra og med skatteåret 1966-67, gennemføres, vil de omtalte skattestigninger blive reduceret. Der vil dog stadig i visse kommuner være mange ægtepar, der får skattestigninger på 200-300 kr., dersom nedslagsreglerne ikke ændres.

For at undgå sådanne skattestigninger foreslås det at forhøje maksimalindkomsten